

OBEC ČEBÍN VYHLAŠUJE DNEM 6. 12. 2019

VEŘEJNOU SBÍRKU PRO TĚŽCE TĚLESNĚ POSTIŽENÉHO ALEŠE MAŘU

JMENUJI SE ALEŠ MAŘA A TOHLE JE MŮJ PŘÍBĚH:

Je mi 35 let, s přítelkyní Monikou máme sedmiletého syna Aleška a žijeme u rodičů v Čebíně. Vloni jsme si koupili pozemek v Železném a svépomocí začali stavět vysněný rodinný domek, kde bychom mohli žít sami jako rodina.

Letos v srpnu jsme vyrazili na první dovolenou k moři na Krétu. Bylo to krásných 12 dní plných slunce, pohody a koupání v bazénu. Poslední den, 15. 8. 2019, když už jsme měli sbaleno a chystali se na odlet jsem ještě blbnul s Aleškem u bazénu. Chvilí před odjezdem jsem si šel ještě naposledy skočit do bazénu, a právě tento poslední skok mi změnil život. Něco se nepovedlo a já zůstal nehybně ležet ve vodě, necítil jsem ruce ani nohy, nemohl se hýbat. Odvezli mě do nemocnice na Krétě a po třináctihodinové operaci mi diagnostikovali čtyři zlomené obratle C3 – C6. Aby toho nebylo málo, chytil jsem navíc v řecké nemocnici zlý mikrob, na který nezabírají běžná antibiotika. S mikrobem jsem sváděl těžký boj, proto mě po pár dnech převezli letecky do Brna, kde bylo lepší vybavení. V Brně Bohunicích jsem na ARU pobyl několik týdnů a boj s mikrobem alespoň na čas zažehnal. V době, kdy je napsaný tento dopis (20. října 2019) jsem v Nemocnici v Mostišti na jednotce dlouhodobé intenzivní péče. Zrovna dnes, 20. 10. 2019 mám 35. narozeniny. Moji nejbližší za mnou přijeli, dovezli mi dárky i dort, na pokoji jsou balónky a všichni jsou veselí. Já se také raduji, ale v hloubi srdce mě mrzí, že nemohu své nejbližší obejmout a hrát si s Aleškem.

Dříve jsem trénoval thajský box, kde pro mě každý trénink byl těžký boj. Ale nejtěžší boj v životě svádím teď, každý den, každou hodinu. Bojuji za to abych dokázal pořádně promluvit, abych pohnul prsty na rukou, abych se dokázal postavit. Zatím nevyhrávám, ale nikdy se nevzdám! Lékaři tvrdí, že možná nikdy nebudu chodit, ale já jim nevěřím. Bojuji za sebe, za svoji rodinu, za všechny, co jim na mně záleží, ale nejvíce za svého Aleška, který je teď pro mě největší podpora. Ale nebojuji sám. Moje rodina, známí i přátelé, všichni mi pomáhají, jezdí za mnou a dávají mi sílu. Pevně věřím, že svůj životní boj vyhraju a že budeme s Aleškem zase trénovat box a hrát si na zahradě. Chtěl bych dostavit svůj vysněný domeček a prožít tam se svojí rodinou normální život. Jakýkoliv dar mi v tom pomůže a doufám, že Vám za něj budu moci jednoho dne upřímně poděkovat.

FINANČNÍ PROSTŘEDKY JE MOŽNÉ ZASÍLAT BEZHOTOVOSTNÍM PŘEVODEM NA **ÚČET Č. 123-898140287/0100**
DO 31. BŘEZNA 2020.

ÚČEL SBÍRKY: SHROMÁŽDĚNÍ FINANČNÍCH PROSTŘEDKŮ NA STAVEBNÍ ÚPRAVY DOMU TĚŽCE TĚLESNĚ POSTIŽENÉHO
ALEŠE MAŘI A DÁLE NA KOMPENZAČNÍ POMŮCKY.